

ANY DE LA MISERICÒRDIA

Full Dominical Extra

Religions i misericòrdia

esglesiabarcelona.cat

Religions i misericòrdia

DR. ANTONI MATABOSCH

Director de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona

Les obres d'amor o de misericòrdia són pròpies de la majoria de les religions. La Torà dels jueus està plena de les obres d'amor de Déu envers el seu poble tot al llarg de la seva història. És apropiat que l'home s'assembli al seu creador perquè fou creat a la seva imatge. La raça humana depèn de la caritat i dels actes de misericòrdia, sense els quals no duraria. Els savis jueus diuen que el món es basa en tres aspectes: la Torà, el servei a Déu i els actes de misericòrdia. El Talmud lloa "qui cerca la caritat i la misericòrdia". La Sefirà de Keter enumera tretze atributs de misericòrdia: **1)** Tolerància; **2)** Paciència amb els altres; **3)** Perdonar; **4)** Cercar el bé en els altres i per als altres; **5)** No deixar-se dominar per la ira; **6)** Fer actes de bondat; **7)** Anar més enllà de perdonar: fer el bé a qui t'ha fet mal i vol rectificar; **8)** Recordar les bones accions dels altres i oblidar les dolentes; **9)** Compadir tothom;

10) Actuar amb honestat; **11)** No insistir en la lletra de la llei, sinó actuar amb bondat i indulgència; **12)** Ajudar els altres a penedir-se; **13)** Mostrar misericòrdia i compassió, encara que no hi vegi cap factor atenuant.

Totes les sures o capítols de l'Alcorà, excepte la 9, s'encapçalen amb la frase: "En nom de Déu, el Clement, el Misericordiós". L'atribut diví de la misericòrdia precedeix per excel·lència tots els altres atributs i la misericòrdia és la base del tracte entre les persones. La primera sura, *Al-Fatiha*, la introducció, és repetida pel bon musulmà 34 vegades al dia. Molts dels *Hadits* —relats que expliquen una dita o feta atribuïda al profeta Muhammad— descriuen la misericòrdia del creador. Una diu: "Quan Allah finalitzà la creació [digué]... certament, la meua misericòrdia supera la meua ira". El bon musulmà ha d'imitar la misericòrdia de Déu. Un *Hadit* diu: "Tingues misericòrdia amb aquells que són a la terra i aquell que és al cel tindrà misericòrdia de tu". Per a la comunitat musulmana, el concepte de misericòrdia implica valors morals pràctics que transmeten la seva

simpatia i amor cap els altres, siguin persones o animals.

Per al budisme, l'ésser humà està ple del desig de dominar, de violència que genera infelicitat. Els textos budistes més antics descriuen els conceptes de misericòrdia i compassió, que són l'antítesi dels aspectes destructius de l'ésser humà. El budisme destaca l'íntima connexió entre el propi benestar i el dels altres. Per això, els actes misericordiosos formen part es-

que no serveixen pas per alleujar el sofriment.

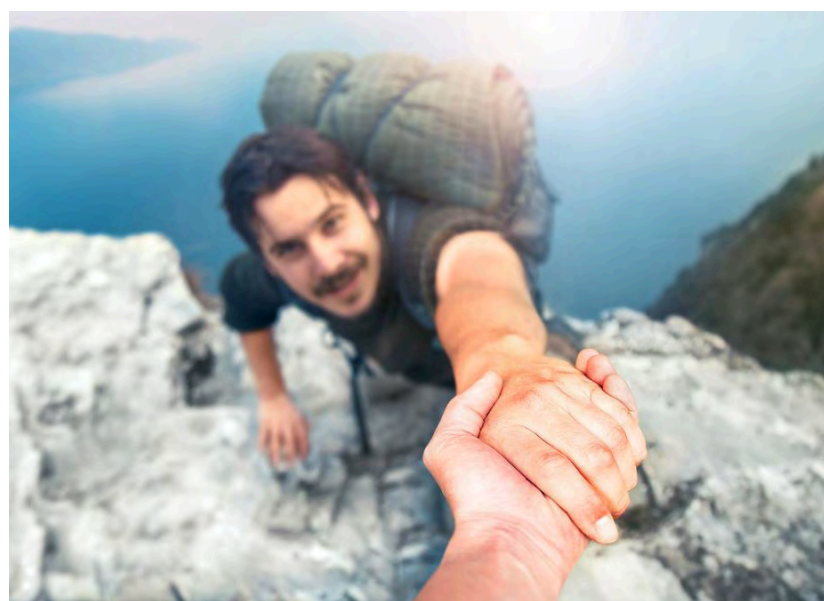
Jesús posà el missatge de la misericòrdia de Déu en el centre de la seva predicació i ell mateix tractà la gent de manera misericordiosa. Ser misericordiós, per al Nou Testament, es descriu amb tres conceptes: "Commoure's en les entranyes", en allò més profund i vulnerable; "atenció emocional, compartir amb qui està en una necessitat"; "ser compassiu, solidari en el sofriment", és a dir, tenir cor per a aquells que ho necessiten, o tenir cor pel que hi ha en mi i en els altres de pobre o orfe, de miserable i dèbil. El text cabdal per als cristians és *Mateu 25, 31-46*: "Veniu, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne preparat per a vosaltres des de la creació del món. Perquè vaig tenir fam, i em donàreu de menjar; vaig tenir set, i em donàreu de beure; era foraster, i em vau acollir; despullat, i em vau vestir; malalt, i em visitàreu; era a la presó, i vinguéreu a veure'm". En aquest text s'exemplifiquen les obres de misericòrdia i s'ensenya que la manera en què ens comportem amb els éssers humans es fa visible i present en la relació amb Jesús. ■

LA RAÇA HUMANA
DEPÈN DE LA CARITAT
I DELS ACTES DE
MISERICÒRDIA,
SENSE ELS QUALS
NO DURARIA

sencial de la pràctica budista. La saviesa ve per la il·luminació i tot el que contribueixi a fer-la descobrir als altres és la forma més alta de misericòrdia. El veritable amor compassiu no té res a veure ni amb la llàstima ni amb el sentimentalisme,

MISERICÒRDIA I PROTESTANTISME

Pocs deures i molts drets? La misericòrdia com a alternativa

ESTHER BONET
Membre del Secretariat
del Consell Evangèlic
de Catalunya

La nostra societat europea s'enfronta a un dilema de resolució complexa: quins són els valors sobre els quals es fonamenten les relacions entre nosaltres mateixos o amb els nousvinguts o amb altres països?

Acostumats com estem a viure en zones de confort, donem molta importància als nostres drets i minimitzem, en general, els nostres deures. Aquesta manera de fer tan habitual afavoreix i incrementa les desigualtats: afecta les relacions i dóna lloc a un clar distanciament entre les persones, amb diferents graus d'intensitat segons les circumstàncies.

Però, com a cristians, tenim la certesa que és possible un apropament diferent a una realitat que ens inquieta profundament. Si ens acostem a la Bíblia, font imprescindible per conèixer el tarannà de Déu, hi trobem que la misericòrdia és l'expressió compassiva de l'amor de Déu envers l'ésser humà manifestada de forma absoluta en Jesús, el qual va mostrar misericòr-

dia envers els malalts, els necessitats i els que no rebien cap mena d'atenció espiritual (Mt 9:36; 14:14; Mc 1: 41; 8: 2). A les Benaurances, Jesús afirma: "Feliços els compassius: Déu se'n compadirà"; i amb la paràbola del bon samarità posa de manifest que ser misericordiós o compassiu és imprescindible per deixar de banda prejudicis o barreres de qualsevol mena que impedeixin oferir ajut incondicional a qui el necessiti.

Com a seguidors de Jesús cal, doncs, renovar —o incrementar— una actitud compassiva en el nostre dia a dia i fer-ho de forma genuïna i intencional, en resposta a la misericòrdia que hem experimentat de part de Déu, el qual vol que reflectim el seu caràcter. Per això l'ètica cristiana està amarada de misericòrdia i aquesta només pot mostrar-se en tota la seva grandesa si, des de la justícia i la llibertat, no només atenem assistencialment el més desvalgut, sinó que de manera proactiva contribuïm perquè recuperi la seva dignitat i el reconeguem com el nostre proïme, tal com va fer Jesús.

Des d'aquesta perspectiva, quins són els nostres drets? Quins són els nostres deures? La misericòrdia —la compassió— equilibra la balança. ■

Màster en

Diàleg interreligiós, ecumènic i cultural

Modalitat presencial i virtual
CURS 2016-2018

Facultat de Psicologia, Ciències
de l'Educació i de l'Esport Blanquerna
Universitat Ramon Llull

[is]creb
Institut Superior de Ciències
Religioses de Barcelona

L'ISCREB i la Facultat de Psicologia, Ciències de l'Educació i de l'Esport Blanquerna (URL) ofereixen, en modalitat presencial i virtual, un Màster en Diàleg interreligiós, ecumènic i cultural, que impartiran entre els anys acadèmics 2016-2018 (60 ECTS).

El curs està pensat per a persones que tenen interès en conèixer aspectes fonamentals de diferents tradicions religioses. Aquest Màster vol proporcionar una acurada visió de les principals religions del món, i que tenen presència entre nosaltres: islam, judaisme, ortodòxia, protestantisme, budisme, altres religions orientals o religiositats noves que han aparegut més recentment; també ofereix una visió de la cultura actual, en la qual emmarcar el fet religiós.

Matriculació: de l'1 d'abril de 2016
al 26 de setembre de 2016.

MISERICÒRDIA I ORTODÒXIA

PARE JOAN GARCIA
Arxiprest ortodox del Patriarcat de Sèrbia

Estimar el proïsme com Ell ens ha estimat

Conceptualment, i en el sentit més ple, la paraula *misericòrdia* ajuda a donar significat i a descriure el que en la teologia dels Pares de l'Església es coneix com a "do o bé indegut"; és a dir, significa l'operació eficient de les energies increades de Déu, altrament anomenada *Gràcia* a Occident. Aquesta operació eficient implica un principi dinàmic d'alteritat de l'Amor Diví i xent de si mateix i del no-res, ex *nihilo*: fa sorgir la Creació.

D'aquest fet es desprenen dues conseqüències fonamentals per l'economia de l'ésser humà: la primera, la bonesa de la Creació; la segona, la seva condició d'imatge i semblança del Creador. La primera conseqüència el circumscriu a existir dins de la bonesa de Déu; la segona, a actuar com a veritable imatge i semblança de qui l'ha creat.

Aquestes dues conseqüències delimiten el concepte i expressió de la misericòrdia en els humans, que no pot sinó consistir en l'operació d'expressar-se sota l'aixopluc de la bonesa de Déu tot eixint de si mateix vers l'altre, justament com a perfecta imatge d'Aquell que és. Aquesta visió teòrica marca la praxi del cristià ortodox, que en tot moment expressa la seva misericòrdia seguint l'exemple de la misericòrdia divina.

A peu pla, com es fa evident tot el que hem exposat fins a aquest punt? Certament, el coeixement de la misericòrdia divina ens ha arribat mercès a la plenitud de la Revelació, i

aquesta és Jesucrist, el Déu-Home. Ell, les seves paraules, marquen la referència depassant l'expressió veterotestamentària d'estimar el

Nou Manament, és a dir, a estimar-nos com Ell ens ha estimat, la imatge i semblança complida en la ipseïtat. L'Evangeli, mitjançant la Tradició, l'Església, ens aporta els nous valors eixits d'aquesta ipseïtat: el perdó, la pietat i l'amor a l'enemic, valors allunyats però mai incompatibles amb aquells de llibertat, igualtat i fraternitat de què fa gala el laïcisme.

Les paràboles del fill pròdig, el major dom infidel i la del bon samarità són el paradigma en què s'emmiralla la praxi ortodoxa en el seu dia a dia.

Jesucrist Nostre Senyor digué i demanà de forma taxativa: "Misericòrdia vull i no sacrificis", en clar advertiment que el sacrifici-compensació és un valor de l'Antiga Llei, que ha estat i ha d'estar depassada pel valor de l'acció de la misericòrdia entre humans com a estricte reflex de l'actitud de Déu vers la criatura. Aquesta afirmació ens situa a les portes de la consideració que el perdó, la pietat i l'amor a l'enemic, en llur praxi, comporten i inclouen, per excés o per defecte, l'aparició i possibilitat d'actes d'impunitat de *facto* o consentits.

I res més lluny d'això: tota praxi cristiana es mou, com hem dit al principi, dins de l'aixopluc de la bonesa de Déu, i en aquesta no manca la realitat de la seva justícia, ergo la justícia, el perdó, la pietat, l'amor a l'enemic són indissociables en l'evitació de qual-sevol principi d'impunitat. La justícia humana ha d'acomplir-se dins de la bonesa de Déu. ■

proïsme com a nosaltres mateixos i de no voler fer als altres el que no volem per a nosaltres mateixos, tot arribant a l'acompliment del

la missa de cada dia

Què és?

És un missalet que l'ajudarà a seguir la missa de cada dia.

Què hi trobaré?

Hi trobarà tots els textos de la lectura de la Paraula de Déu, també la resta de textos litúrgics, així com introduccions, comentaris i pregàries.

Com la puc aconseguir?

És una publicació que s'edita tant en català com en castellà, i que s'adquireix per subscripció, o també a la Llibreria Claret.

Per a més informació podeu contactar sense cap compromís amb l'Editorial Claret al número de telèfon 933 010 958, o enviant un correu electrònic a mcd@claret.cat.

Saps com viure l'Any de la Misericòrdia?

Viu l'Any Sant Jubilar a
anydelamisericordia.cat

Església de Barcelona
Arxidiocesana

MISERICORDIA Y JUDAÍSMO

Estar al lado del otro es estar de igual a igual

JORGE BURDMAN

Comunitat
Israelita de
Barcelona

La Torá nos propone una forma de vida basada en un comportamiento ético a través de ritos, plegarias y *Mitzvót*, es decir, acciones positivas que conllevan el compromiso existencial y evolutivo de la Humanidad. Para llegar a este camino, la Torá y los sabios exégetas nos proponen el estudio y la práctica del culto.

Seguramente, casi todas las creencias o sus textos respectivos proponen un camino similar al enunciado... Entonces, con tantas similitudes, convicciones y estudio meditativo, ¿por qué el mundo se comporta de forma tan contraria a la deseada? Las conductas, más que posibilitar la coexistencia, producen realmente la disgregación de las personas. ¿Existe una disociación entre el cumplimiento del culto ritual y el *sentir* del ritual, el cual es, de hecho, el objetivo primigenio de un precepto, norma o ley?

En hebreo no hay una palabra equivalente a *compasión*. Sí que existe un término conceptual denominado *Jesed*. En esta palabra se fusionan tres esencias: el amor, la bondad y la compasión. Por tanto, una práctica rigurosa del culto carente del *Jesed*, ¿qué conlleva? La ausencia del *Jesed*, es decir, del amor, la bondad y la compasión, ha produ-

cido una sociedad donde impera la injusticia y la desigualdad. Unos pocos han logrado globalizar el egoísmo, persiste un sufrimiento agónico más desgarrador por su desarrollo que el canibalismo ancestral.

El mundo ha sido creado para todos los seres, y la misión encomendada al ser humano ha sido el *Tikún Olám* (la reparación del mundo). El mundo no fue concluido en plenitud y nuestra razón de vivir es complementarlo para nuestro/a prójimo/a. El acto de bondad es el primer escalón de las relaciones humanas. El amor y la compasión no son sentir lástima sino estar al lado del otro, estar de igual a igual, pues el prójimo es tan imperfecto como uno mismo y desear mejorar es beneficioso para la sociedad.

La sonrisa de un bebé hace sonreír a todos los presentes. La sonrisa es parte de mi lenguaje, la sonrisa se entiende sin explicación alguna, abre caminos para la mediación... y la mediación construye paz y armonía. Trato de comprender... y si bien existen hechos que me producen ira, intento meditar por qué se realizan... pues la Justicia y la Bondad (o compasión) existen desde la creación.

La frase "ama a tu semejante como a ti mismo" es la mejor de las plegarias y el precepto más difícil de cumplir, pero es una guía de vida, es una utopía a lograr, es salud individual y terapia social. Y, en ese transitar de todos, la vida, por sí sola, se embellece. ■

ISCREB ESTUDIS DE TEOLOGIA, BÍBLIA I DIÀLEG INTERRELIGIÓS

Els estudis que segueixen es poden cursar en la modalitat presencial i en la modalitat virtual.

Primer cicle: Batxillerat en Ciències Religioses (3 anys) Presencial i virtual.

Segon cicle: Llicenciatura en Ciències Religioses. (2 anys) Presencial i virtual. Especialitats:

- Diàleg Interreligiós, Ecumènic i Cultural (presencial).*
- Teologia Bíblica (presencial).*
- Identitat Cristiana i Diàleg (virtual).*

Curs Bàsic de Bíblia (1 any). Presencial i virtual. Consta de totes les assignatures de Bíblia del primer cicle. Ofereix una visió àmplia de l'Esclat.

Curs Bàsic del Fet Religiós (1 any). Presencial i virtual. Aquest curs ofereix una aproximació al fet religiós de forma interdisciplinària, comptant amb les aportacions de les diferents ciències de la religió.

Cursos per a l'obtenció de la DECA. Capacita a mestres i professors per a la docència de la religió a educació infantil, primària i secundària (per internet).

INFORMACIONS I MATRÍCULA

De dilluns a divendres, de 17 a 21 h. L'horari de les classes presencials és de 18.30 a 21 h.

C/ Diputació, 231 -08007 Barcelona

Tel. 93 454 19 63

Fax 93 323 73 73

secretaria@iscreb.org

secretaria_virtual@iscreb.org

www.iscreb.org

PERÍODE DE MATRICULACIÓ

Presencial i virtual del 2 al 26 de setembre.

[is]creb

Institut Superior de Ciències
Religioses de Barcelona

MISERICORDIA E ISLAM

MOHAMMED HALHOUL
Portavoz del Consejo Islámico de Cataluña

Todos los musulmanes están llamados a ser clementes

La misericordia es un pilar intrínseco en el fortalecimiento de las relaciones humanas dentro de la sociedad. De acuerdo con la práctica musulmana, la comunidad musulmana debe sentirse como un solo cuerpo: si un miembro o un órgano están dolidos o enfermos, todos los otros miembros padecen.

Son muchas las acciones que hacen que la comunidad musulmana se sienta inmersa en la misericordia. En primer lugar, el musulmán ha de ser misericordioso, cariñoso, afectuoso, muy flexible y adaptable a todas las circunstancias a pesar de los duros contratiempos. Cuando el musulmán estornuda, su compañero le suplica misericordia de Dios. Así, todos los musulmanes están llamados a ser clementes con los demás y a recomendar seguir estas enseñanzas.

El musulmán siente el dolor de los demás y se preocupa por sus penas y sus desgracias, del mismo modo que la mano lo hace con el ojo: cuando este llora, ella sube para se-

car sus lágrimas. Esta relación no es exclusiva para los musulmanes sino que abarca a todas las personas, independientemente de su credo, e incluye además a los animales, las plantas y todo el entorno.

Antes de ser misericordioso con los demás, debes ser una fuente de esta virtud, acompañando a tu propia alma y a tu ser, por ejemplo no causándoles daño ni perjuicio.

Dentro de este marco, llegamos a

acatar las órdenes de Dios, el Clemente y el Misericordioso, y no caemos en su castigo inapelable por obrar contrariamente a ellas.

En el contexto familiar, la misericordia abarca la buena educación de los hijos, educándoles correctamente con amor y afecto, procurando atenderlos en todas las edades y teniendo buenos modales con la esposa y compañera de vida matrimonial y familiar. La misericordia con los hijos

conduce automáticamente a la misericordia divina el día del juicio.

Otros miembros importantes en el seno familiar son los padres: gracias a ellos, la persona llega a formar una familia. Representan la base de la felicidad, y en los últimos momentos de su vida necesitan urgentemente la ternura y el acompañamiento en su soledad. Sería una injusticia, por ejemplo, dejarles en una residencia de ancianos mientras se les pueda tener cerca, o privarles de la alegría de sus nietos. El musulmán misericordioso se apega a todos los miembros de la familia hasta que la muerte los separa.

En el entorno exterior, el musulmán tiende la mano para ayudar a los débiles, a los pobres, a los necesitados y desamparados, y les crea alegría dentro del mar de sus problemas. Es un canal útil para solventar las necesidades de la gente, saber perdonar los fallos y rogar a Dios el Clemente y el misericordioso que les perdone y les guíe por el camino correcto. ■

“LA SATISFACCIÓ DELS
NOSTRES CLIENTS,
EL NOSTRE COMPROMÍS”

40
anys

compartint
el gust de les
coses ben fetes

A Endermar treballem en l'organització de **menjadors per a col·lectivitats, menjadors escolars, càtering i altres serveis integrals d'hostaleria i restauració.**

endermar

www.endermar.com

Carretera de Santiga 84 · Ripolllet 08291 (Barcelona)

MISERICORDIA Y BUDISMO

TENZIN GYATSO
Décimocuarto Dalai Lama

La compasión y la felicidad: el propósito de la vida

Una gran pregunta subyace en nuestras vidas, ya sea que nos la formulemos o no de manera consciente: ¿Cuál es el propósito de la existencia? Yo me he hecho esta pregunta y me gustaría compartir con ustedes mis pensamientos al respecto con la esperanza de que les resulten de utilidad práctica y directa.

Considero que el propósito de la vida es ser felices. Desde el momento en que nacemos, todos los seres deseamos ser felices y no queremos sufrir. Ni los condicionamientos sociales, ni la ideología, ni la educación modifican esto. (...)

Con base a mi propia experiencia, he encontrado que el más alto grado de tranquilidad interior proviene del desarrollo del amor y la compasión. Cuanto más nos ocupemos de la felicidad de los otros, mayor será nuestro sentimiento de bienestar. Cultivar un corazón cálido por los demás, automáticamente hace que la mente se sienta tranquila: ayuda a remover cualquier miedo o inseguridad que podamos tener y nos da la fuerza para enfrentarnos con cualquier obstáculo que encontremos. La compasión es la mayor fuente de éxito en la vida. (...)

La compasión verdadera no es una respuesta emocional sino un compromiso firme fundado en la razón. Por lo tanto, una actitud verdaderamente compasiva hacia los

otros no se modifica incluso si éstos se comportan negativamente. Por supuesto, desarrollar este tipo de compasión no es nada fácil.

Sin importar que una persona sea bella y cariñosa o fea y disociadora, en última instancia es un ser humano como nosotros mismos. Al igual que cualquiera de nosotros, desea obtener la felicidad y no desea sufrir. Por lo demás, su derecho a ser feliz y a vencer

el sufrimiento es tan legítimo como el nuestro. Ahora bien, cuando reconocemos que todos los seres son iguales en su deseo de ser felices y en su derecho a serlo, automáticamente sentimos empatía y cercanía hacia ellos. Al acostumbrar a nuestra mente a este sentido de altruismo universal, desarrollamos un sentido de responsabilidad por los otros: el deseo de ayudarlos a que superen sus pro-

blemas activamente. Este deseo no es selectivo, se aplica a todos por igual. En tanto seres humanos que, como nosotros, experimentan placer y dolor, no hay razón lógica para discriminarnos entre unos y otros o para alterar nuestra preocupación por ellos si se comportan de forma negativa.

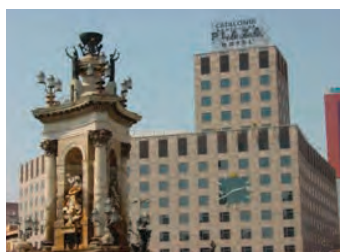
Quiero enfatizar que si tenemos el tiempo y la paciencia suficientes, podremos desarrollar este tipo de compasión. Por supuesto, nuestra capacidad de centrarnos en nosotros mismos, nuestro apego característico al sentimiento de un «yo» autoexistente e independiente, es lo que, fundamentalmente, inhibe nuestra compasión. Ciertamente, la verdadera compasión sólo puede experimentarse cuando se elimina este tipo de aferramiento al yo. Sin embargo, esto no significa que no podamos comenzar a intentarlo ahora. (...)

Como conclusión, me gustaría extender mis pensamientos más allá del tópico de este escrito breve y señalar algo mucho más amplio: la felicidad individual puede contribuir en forma profunda y efectiva al mejoramiento general de nuestra comunidad humana.

Yo intento tratar a todas las personas que conozco como si fueran viejos amigos. Esto me proporciona un sentimiento de felicidad genuina. Es la práctica de la compasión. ■

ERMEC, S.L.
C/ Francesc Teixidó, 22
P. E. Granland, Badalona Sur
08918 Badalona
Barcelona (SPAIN)
Tel. (+34) 902 450 160
Fax (+34) 902 433 088
ermec@ermec.org
www.ermec.org

Restauració, automatització i reparació de campanars i rellotgeria de Torre. Equips de control i rellotges patró. Electro martells. Campanes noves i refossa. Il·luminació interior i exterior amb tecnologia led. Restauració soldadura de campanes. Restauració jous de fusta.

Més que mai per a tots

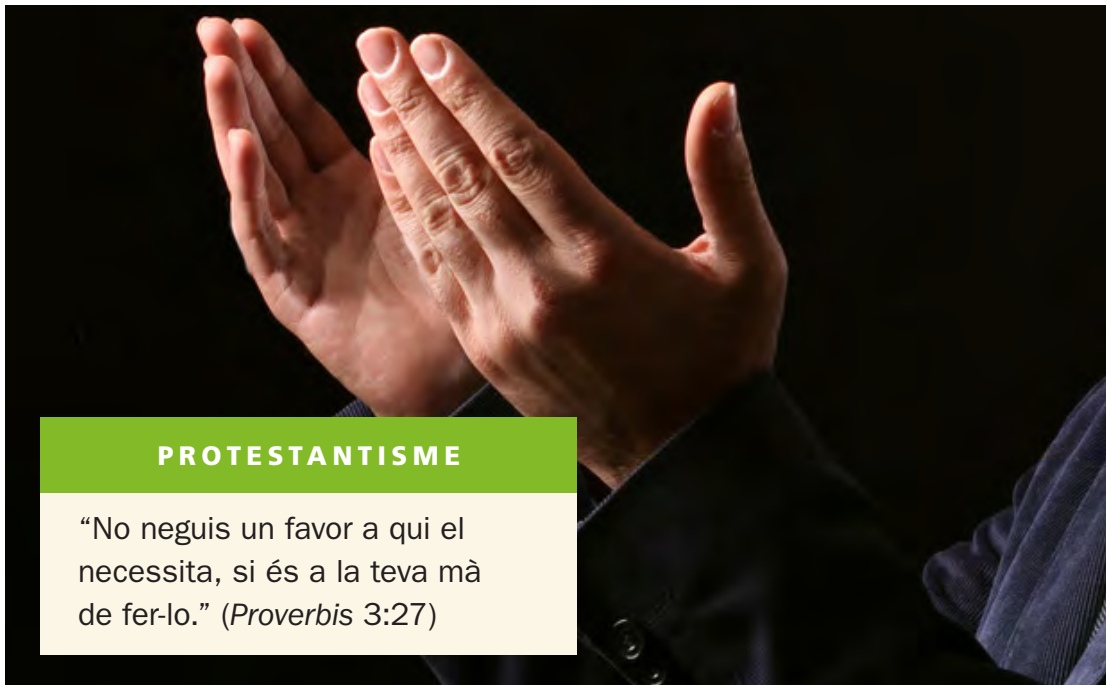

Església de Barcelona

esglesiabarcelona.cat - arquebisbatbarcelona.cat

RECURSOS PER A LA PREGÀRIA

PROTESTANTISME

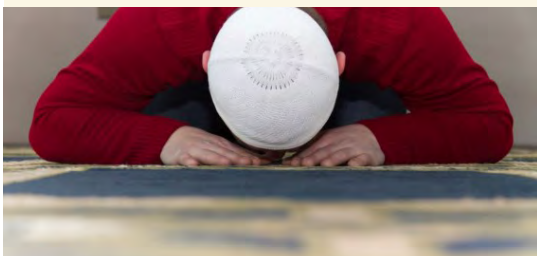
“No neguis un favor a qui el necessita, si és a la teva mà de fer-lo.” (*Proverbis 3:27*)

ISLAM

“Por una misericordia de Allah, fuiste suave con ellos; si hubieras sido áspero, de corazón duro, se habrían alejado de tu alrededor. Así pues, perdónalos, pide perdón por ellos y consúltales en las decisiones, y cuando hayas decidido confíate a Allah. Es verdad que Allah ama a los que ponen su confianza en Él.”
Capítulo Al Imran: (159)

“En verdad os ha llegado un Mensajero salido de vosotros mismos; es penoso para él que sufráis algún mal, está empeñado en vosotros y con los creyentes es benévolo y compasivo.” (128)
“Pero si te dan la espalda, di: ¡Allah me basta, no hay dios sino Él, a Él me confío y Él es el Señor del Trono inmenso!” *Capítulo El Arrepentimiento: (129)*

“La misericordia que Allah dispensa para los hombres no hay quien la impida y la que Él retiene no hay, después de Él, quien la libere. Él es el Irresistible, el Sabio.” (2) “¡Hombres! Recordad la merced de Allah con vosotros” *Capítulo Fatir: (2-3)*

ORTODÒXIA

"Beneeix el Senyor, ànima meva, del fons del cor beneeix el seu sant nom. (...)
Com un pare s'apiada dels fills, el Senyor s'apiada dels fidels, perquè sap de quin fang ens va formar, i es recorda que som pols. (...)
Però l'amor del Senyor pels seus fidels és de sempre i dura per sempre; la seva bondat s'estén als fills dels fills, si guarden la seva aliança, si es recorden dels preceptes i els compleixen"
(Salm 103)

JUDAÏSMO

Otorga paz, benevolencia, bendición, vida, gracia, bondad, rectitud y misericordia a nosotros y a todo el Universo. Bendícenos a todos, Padre Nuestro, como a uno solo con la luz de Tu rostro, pues con la luz de Tu rostro nos has otorgado —Oh Eterno, Dios Nuestro— la Torá y la vida, el amor y la bondad, la rectitud y la misericordia, la bendición y la paz. Y que sea bueno a Tus ojos bendecirnos con abundante vigor y con paz.

RECURSOS PER A LA PREGÀRIA

CATOLICISME

Senyor Jesucrist,
vós ens heu ensenyat a ser
misericordiosos com el Pare del cel,
i ens heu dit que qui us veu a vós,
el veu també a ell.

Mostreu-nos el vostre rostre
i obtindrem la salvació. (...)

Vós sou el rostre visible del Pare invisible,
del Déu que no manifesta la seva omnipotència
sobretot amb el perdó i la misericòrdia:
feu que, en el món, l'Església sigui el rostre visible de vós,
el seu Senyor, ressuscitat i gloriós.

Vós heu volgut també que els vostres ministres fossin revestits
de debilitat perquè sentin sincera compassió pels qui están en
la ignorància o en l'error: feu que qui s'acosti a un d'ells se senti
esperat, estimat i perdonat per Déu.

Envieu el vostre Esperit i consagreu-nos a tots amb la seva unció
perquè el Jubileu de la Misericòrdia sigui un any de gràcia del
Senyor i la seva Església pugui, amb entusiasme renovat, portar
la Bona Nova als pobres, proclamar la llibertat als presoners i
oprimits i restituir la vista als cecs.

BAHÁ'Í

Inspiración para meditar: La Unidad de la Humanidad

“El único Todo amoroso Dios otorga Su Divina Gracia y Su Favor a toda la humanidad; todos y cada uno son siervos del Altísimo, y Su benevolencia, Su misericordia y Su amorosa bondad se derraman sobre todas sus criaturas.

La gloria de la humanidad es la herencia de cada una de ellas. Todos los seres humanos son las hojas y los frutos de un mismo árbol; todos ellos son ramas del árbol de Adán, todos tienen el mismo origen. La misma lluvia ha caído sobre todos ellos, el mismo sol ardiente les hace crecer, todos se refrescan con la misma brisa. Las únicas diferencias que existen y que los mantienen apartados son éstas: hay niños que necesitan ser guiados, ignorantes que deben ser instruidos, enfermos que deben ser atendidos y curados; y así os digo que la humanidad entera está rodeada por la Misericordia y la Gracia de Dios.

Como nos dicen las Sagradas Escrituras: Todos los seres humanos son iguales ante Dios. Él no hace distinción entre las personas.”

(Selección de los escritos de Abdul-Bahá,
Editorial Bahá'í de España)

AJUDA'NS A AJUDAR

I A CONSTRUIR ESPAIS D'ESPERANÇA PER A TOTS
SENSE TU NO ÉS POSSIBLE.

ENS NECESSITEM ELS UNS ALS ALTRES

Informació a les **deu Càritas Diocesanes de Catalunya**
I al web de **caritascatalunya.cat**

Ara també es pot ser solidari amb els Punts Estrella de CaixaBank

TREBALLAR UNITS

Diàleg interreligiós, diversitat i misericòrdia

JOAN HERNÁNDEZ
 Director del GTER
 i professor de
 l'ISCREB

L'amor, la compassió, el servei, l'esperança... la misericòrdia. Les religions se senten amb un gran encàrrec: la popularització de l'amor. Un amor expressat des de l'observació de la realitat i manifestat en la tendresa del donar. Aquest encàrrec no el fan soles, les religions, sinó que el fan de forma compartida. Aquests aspectes són fonamentals per entendre i comprendre moltes de les seves accions i aportacions.

Les religions participen en la construcció de la societat i comparteixen els principis d'observança de la bona fe, de la mirada creativa davant la societat, i en aquest punt es troben i col·laboren.

El diàleg interreligiós treballa per superar les desigualtats i produir canvis: passar de coexistir a conèixer, de conèixer a col·laborar; i de la cooperació a l'amistat hi ha un pas més. Una pràctica duta a terme des de la generositat i la convicció.

Tècnicament, definim el diàleg

interreligiós com l'harmonia de les religions. Però és difícil encapsular en una definició única les dimensions socials i personals que abraça aquest diàleg interreligiós.

El diàleg interreligiós també comporta bellesa i comprensió entre les persones, necessitats i creixement compartit, creació d'espais, cohesió i convivència. Aquest diàleg és de naturalesa doble: un objectiu en ell mateix i, alhora, una eina de compliment.

Les iniciatives de diàleg interreligiós tenen tipologies molt diverses. No hi ha un model únic. Debatre teològicament sobre el concepte de misericòrdia, el discurs dialògic-dialogal, compartir la cosmovisió sobre què és o què no és misericòrdia ja és, en si mateix, un punt de trobada de diàleg interreligiós. Aquest el podríem definir com un diàleg interreligiós centrat al debat teològic.

La misericòrdia, d'altra banda, també podria ser ordenada des de l'acció motivada en si mateixa. El creient, el religiós, es commou davant del patiment i la injustícia. Ser sensibles al dolor de la ciutat i cridats per la misericòrdia és sinònim de posar-se en marxa. Les religions no poden ser indiferents a l'altre. L'altre existeix i l'amor, la compassió, l'assertivitat o la ten-

dresa també. En aquesta expressió de diàleg, de relació, estaríem davant una altra forma o model basats en un objectiu compartit, una línia de treball comuna.

En aquest sentit, per exemple, el GTER s'autodefineix com un model de diàleg interreligiós basat no en un debat teològic sobre què creu cadascú sinó en la pedagogia de l'acció on quatre mans fan més que no pas dues. Construir una harmonia interreligiosa a partir de la vivència diària, de l'experiència compartida. Anar més enllà. Crear complicitats i compromís actiu motivats per l'amor, per la misericòrdia que s'expressa en cada un i cada una.

**PER CONÈIXER
 LA RELIGIÓ DE L'ALTRE
 HEM DE VÈNCER ELS
 ESTEREOTIPS
 QUE TENIM**

Un dels imperatius propis del diàleg és el reconeixement, des de la identitat, que som diferents; i en aquesta afirmació es pot reafirmar el diàleg i retrobar el valor de la pluralitat.

La diversitat és una realitat i la seva gestió harmònica, un repte per a tots i totes. El diàleg interreligiós hi contribueix d'una forma directa. El diàleg interreligiós el trobem en els responsables o líders religiosos, però també als barris, a les escoles, en el veïnatge, en les famílies.

Diferents iniciatives de grups interreligiosos, de diverses administracions o iniciatives acadèmiques han permès recórrer un itinerari en aquesta aproximació al que és diferent a mi. Diferent en costums, en creences i en cosmovisions. I el primer pas en aquest camí d'aproximament és crear ponts de coneixement. Per conèixer la religió de l'altre hem de vèncer els estereotips que tenim. El màster sobre diàleg interreligiós té com a objectiu crear coneixement i vèncer aquests prejudicis, elements imprescindibles en la gestió i creació de societats obertes, cada cop més plurals.

Per concloure: compromesos en la construcció del país, hem de ser conscients que la convivència és una tasca que cadascú va forjant, cada dia. Viure amb normalitat la diversitat religiosa i l'expressió de la misericòrdia per part de les religions pot ser un bon punt d'inici i de trobada per a les persones i per a les religions en general. ■

*Vols recordar
tot un
del Any*
full DOMINICAL!

Ara teniu la possibilitat
de disposar de tots els
Fulls Dominicals
de l'any 2015
enquadrats en
un sol llibre

Donatiu
29,95 €

En venda a:
ARQUEBISBAT DE BARCELONA
c/ Bisbe, 5, 4a planta
De dilluns a divendres de 9 a 14 h
Tel.: 932 701 013 - info@arqbcn.cat

Conté 2 DVD amb tots els videoreportatges publicats en els Fulls

cartes dominicals • articles • entrevistes • santoral • lectures dominicals • notícies